

Bariş Pınarı ve Batı'nın PKK Aşkı

DAEŞ üzerinden mağduriyet ve kahramanlık algısı oluşturan PKK/PYD'nin hem Türkiye'nin sınırlarını güvenliğini hem de Suriye'nin toprak bütünlüğünü tehdit etmesi üzerine tetiklenmiş fiilî duruma karşı 9 Ekim'de Türkiye'nin başlattığı harekât sürüyor. Operasyonun amacının bölgedeki terör tehdidinin bertaraf edilmesi, oluşturulacak güvenli bölge sayesinde Türkiye'deki Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönmelerinin sağlanması, Suriye'nin toprak bütünlüğünün korunması ve tüm bölge halkının terör tehdidinden kurtarılması olduğu sürekli vurgulanıyor. Türkiye, Kuzey Suriye'deki operasyonunu Birleşmiş Milletler'in (BM) 51. Maddesi'ne dayandırıyor ve YPG/PKK'ya karşı başlattığı operasyonu da bu çerçevede yapıyor.

Bariş Pınarı Operasyonu Suriye'den Türkiye'ye karşı oluşan sistematik tehdidin bir sonucu olarak başlatıldı. Ankara daha önce de Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı operasyonları ile bu konudaki kararlı duruşunu ortaya koymuş ve güney sınırında yoğunlaşan terörist oluşumları bertaraf etmişti. Zira 911 km'lik Türkiye-Suriye sınırının teröre bulaşmış devlet dışı bir aktörün kontrolünde olması, dünyadaki mevcut statüko ve teamüllere aykırı oluğu kadar, uzun vadede Türkiye'nin Ortadoğu'daki jeopolitiğini felç edecek bir tehdidi de barındırıyor. Kuzey Suriye'de devlet dışı bu yapılar aracılığıyla oluşturulmaya çalışılan koridor, Türkiye ile Arap dünyasının iletişim hatlarını zayıflatmanın yanı sıra, Türkiye'nin jeopolitik manevralarına da ciddi zarar verme potansiyeline sahip.

Yürütülen operasyonunun sahadaki yansımaları bir yana, Batı'dan yükselen seslerin giderek sertleşmesi, bunun bir terör operasyonu ötesinde farklı anlamlar ifade ettiğini hissettiriyor. Bariş Pınarı Operasyonu, ABD ve Avrupa'da ciddi tepkilere sebep olurken Arap Birliği, İran ve Rusya da harekâta karşı olduklarını belirterek endişelerini dile getirdiler.

Batı medyası ve siyasetçileri, Türkiye'nin NATO'nun en önemli üyelerinden biri olduğunu unutmuşa benziyor.

DAEŞ'i bitirmek için en etkili müttefikin YPG olduğuna inandırılmış olan Batı dünyası, onun bölgedeki varlığının zayıflamasıyla DAEŞ'in yeniden hortlayacağından endişe ediyormuş gibi görünüyor. Bu argümanın Batı kamuoyunda yayılması ve yerleşmesi için, Batı'daki PKK diasporası, FETÖ'cüler ve onların gerek Avrupa'daki ve gerekse ABD'deki yerel müttefikleri, medyayı etkin bir şekilde kullanıyor. Son beş yılda DAEŞ karşıtlığı üzerinden oluşturulan PKK/PYD yanlısı yaklaşımların Batı kamuoyunda Bariş Pınarı Operasyonu'na karşı tavır alınmasında etkili olduğu anlaşılıyor. Batı'nın Türkiye karşıtlığı ve Türkiye'ye yönelik terör tehdidini görmezden gelmesinde bu sempatinin yanı sıra tarihsel hafızasının da önemli rol oynadığına kuşku yok. Özellikle Avrupa'nın geçmiş yüzyıllarda Osmanlı fetihleri sebebiyle yaşadığı tarihsel travmalar, bilinçaltından çıkıp siyaset hâline dönüşmüş durumda.

Bu tarihsel hafızanın yanı sıra günümüz Batı kamuoyunun fikirlerini etkileyen en önemli mekanizmaların başında medya geliyor. Belli sermaye gruplarının elinde bulunan uluslararası medya kuruluşlarının tek sesli ve manipülasyon amaçlı yayınları, Türkiye'ye karşı olumsuz bir algının yerleşmesine yol açıyor.

Ancak tüm bu düşmanca oluşumlara rağmen, Fırat'ın doğusundaki operasyonun bölgesel veya küresel güçlerin orta ve uzun vadeli jeopolitik hedeflerini bozduğuna kuşku yok. Özellikle İsrail'in güvenliğini önceleyen ABD başta olmak üzere diğer Batılı güçler, yalnız Suriye'de değil Arap Baharı'nın yaşandığı tüm ülkelerde, yeni bir düzen kurarak kendilerine sorun oluşturmayacak yönetimler istiyor. Bu konuda en önemli araçları da PYD eliyle kurulacak bir kukla devletin ikinci İsrail hâline getirilmesi ve Batılılara her istediğinde müdahale fırsatı sunması.

Görünen o ki, şu günlerde Batı medyası ve siyasetçileri, Türkiye'nin NATO'nun en önemli üyelerinden biri olduğunu unutmuşa benziyor. Oysaki Türkiye karşıtı tezvirat ve terör tehditlerinin görmezden gelinmesi, bizzat Batı'nın oluşturduğu uluslararası sistemin işleyişiyle de çelişiyor. Uluslararası dengeler ciddi bir şekilde değişirken Batı dünyasının Türkiye'ye yönelik sergilediği tavırla kendi altını oymaya başladığına kuşku yok. İslam'dan ve onu çağırıştıran her şeyden nefret düzeyinde çekinen Batılı kamuoyu, Mısır'daki askerî darbeyi dahi alkışlayacak bir ruh hâline bürünmüş durumda.

Zihinlerindeki öfkeyi açıkça dillendiremeyen Batılıların elindeki en kolay argüman ise, "Suriye'deki Kürt

nüfusu” çerçevesinde üretilen yalanlarla ilgili görünüyor. Sürekli olarak algı operasyonunun yapıldığı ve yanlış bilginin sınırsızca servis edildiği Suriye’de, modern iletişim araçlarıyla birçok manipülasyona imza atılıyor. Özellikle Batı medyasının algı oluşturma amaçlı yaptığı tek taraflı yayınlar, pek çok asılsız ya da yanlış bilginin uluslararası toplumun zihninde yerleşmesinde etkili oluyor.

Bölgedeki demografik yapıya bakıldığında -oluşturulan algının aksine- başta Tel Abyad ve Münbiç olmak üzere Fırat’ın doğusunun tamamında Arap nüfusun Kürt nüfustan en az iki kat daha fazla olduğu görülüyor. Eldeki verilere göre Kuzey Suriye’deki nüfusun yaklaşık %70’ini Araplar, %20-22’sini Kürtler ve kalan kısmını da Türkmenler oluşturuyor. Rakka ve Deyrizor gibi stratejik ve büyük kentlerin ise %90’dan fazlasını Araplar oluşturuyor. Kuzey Suriye’de yaşayan Kürt nüfusun %50’sinin de PKK/PYD’nin hâkimiyet kurduğu bölgelerden kaçarak Türkiye ve Kuzey Irak’a sığındığı biliniyor. Terör örgütünün zulmünden kaçarak Türkiye ve Kuzey Irak’a yerleşen Suriyeli Kürtlerin sayısının 300.000 ile 400.000 arasında olduğu tahmin ediliyor. Başka bir ifade ile Kuzey Suriye’de yalnız Araplar değil Müslüman Kürtler de PKK/PYD zulmünden kaçıyor.

Bölgede hâkimiyet kurduktan sonra tüm muhalif Kürt grupları tasfiye eden PKK/PYD’nin suikast ve baskılarla halkı sindirmeyi amaçladığı biliniyor. Örneğin Suriye krizinin ilk günlerinde Geleceğin Hareketi Partisi’nin Kürt lideri Meşal Temo’nun suikastla öldürmesi ya da PYD lideri Salih Müslim’in tefsir profesörü olan ağabeyi Mustafa Müslim’in mülteci olarak Türkiye’ye sığınmak zorunda kalması, terör örgütünün yaklaşımlarını açıkça ortaya koyuyor. Özetle PKK/PYD, bölgede etkin olduğu süreçte uyguladığı ağır vergiler, Arap ve muhalif Kürtlere ait toprak ve mülklerin gaspı, küçük yaştaki gençlerin zorla askere alınması ve etnik temizlik gibi birçok zulme imza attığı biliniyor.

Son 15 yıldır Türkiye’nin aldığı kararlar perspektifinden bakıldığında, Türk dış politikasının Kürt karşıtlığı üzerine inşa edildiğini söylemek gerçek dışıdır. Zira her şeyden önce Türkiye’deki Kürtler hak ve özgürlükler konusunda cumhuriyet tarihinde hiç olmadığı kadar rahat bir ortama kavuşmuştur. Çözüm süreci ile birlikte de PKK’nın silah bırakması için teşvik edici çeşitli adımlar atılmışsa da oluşturulan bu olumlu ortamı istismar eden terör örgütü PKK’nın asıl hedefinin Kürt halkının haklarını savunmak değil, küresel ajandaların bekkiliğini yapmak olduğunu kısa sürede anlaşılmıştır. Kısacası, buradaki mevzunun ne Kürt meselesi ne de insan hakları meselesi olduğu, sadece İsrail gibi bazı güçler lehine bölgesel jeopolitik denklemin değiştirilmek istendiği görülmektedir.

Barış Pınarı Operasyonu ile birlikte Batı medyasında Kürtlerle ilgili Türkiye aleyhine yapılan propaganda gerçek olmuş olsaydı o zaman Türkiye’nin fiilî bir Kürt bölgesel yönetiminin bulunduğu Kuzey Irak’ta da benzer müdahalelerde bulunması gerekirdi. Ancak taraflar arasında iyi ekonomik ve siyasi ilişkilerin kurulduğu Kuzey Irak’ta böylesi bir askerî müdahale söz konusu değildir. Bölgedeki genel istikrarsızlık ve güvenlik sorunları sebebiyle taraflar arasında zaman zaman inişli çıkışlı bir ilişki olsa da Kuzey Irak yönetimin en önemli ticarî partneri hâlâ Türkiye’dir. Burada İKYB yönetimin PKK gibi terör örgütleriyle arasına net bir çizgi çekmesi, iki bölgesel aktör arasındaki ilişkinin zeminini güçlendirmektedir.

Bütün bu sayılanların ortaya koyduğu üzere, son 15 yıllık süreçte Türkiye’nin ne iç ne de dış politikasında, Kürt düşmanlığı ile suçlanmasını haklı çıkaracak rasyonel herhangi bir gerekçe bulunmaktadır. Bölgede başlatılan Barış Pınarı Operasyonu’nun Kürtlere yönelik olmadığı aşikârdır. Kaldı ki bölgede PKK eliyle yürütülen operasyonun Kürtler için de mutlu bir gelecek vaat etmediği, Batılı ajandanın bekkiliğini yapacak bir kukla rejimin üretilmeye çalışıldığı iyice ortaya çıkmıştır.